

UTASÍTÁS AZ ÁTTELEPÍTÉSNEEL KÖZRE- MŰKÖDŐ MAGYAR SZERVEK RÉSZÉRE (A 26. VÉGHATÁROZATHOZ).

A magyar és csehszlovák kormánydelegáció a lakóscsere tárgyában létesült Magyar-Csehszlovák Vegyesbizottság Bratislavában 1947. évi április 10-ik napján hozott végzésének 7. pontjában foglaltak értelmezése tekintetében az alábbiakban egyezett meg:

Az áttelepülők elvihetik magukkal az időzeit végzésben felsorolt kisebb faépítményeket abban az esetben, ha a disznóólak, tyúkólak, méhesek, galambducok — tehát amelvek az apró házi állatok elhelyezésére szolgálnak — alapterülete a 8 négyzetmétert, egvéb fából készült gazdasági építményeket, (szárítók, kukoricasórók, dohányszárítók, szénatárolók), pedig abban az esetben, ha alapterületük a 10 négyzetmétert nem haladja meg, abban az esetben is, ha saiat oszlopokkal vannak a földhe eresztve, tekintet nélkül arra, hogy mivel vannak fedve. Ezek az építmények széthonthatók és szabadon elvihetők.

Az ennél nagyobb faépítmények tekintet nélkül azok rendeltetésére és -a telekkel való összekapcsolás módjára ingatlanok minősítendők és azok mint helybenmaradó ingatlanok a vagyonösszeírásnál az összeíró ívekbe felveendők.

A két kormánydelegáció közötti megállapodás fenti szövegét tudomásul és megfelelő alkalmazás végett közlöm.

Bratislava, 1947. április hó 26-án.

A gazdasági szakbizottság elnöke helyett:

Telbisz Károly s. k. gazd. felügyelő.